

**RADIO SCHILLER den 2.
november 2015.**

**Syrien: Gennembrud på topmøde
i Wien;**

**men Obama sender
militærrådgivere til Syrien!**

Med formand Tom Gillesberg

**Russisk advarsel på højt
niveau: Obama-strateger
overvejer global krig**

Søndag, 1. november 2015 – Ruslands vicepremierminister leverede en offentlig advarsel den 30. okt. om, at Obamaregeringen overvejer en verdenskrig imod Rusland.

Dmitri Rogozin talte til journalister efter et møde i det Russiske Nationale Sikkerhedsråd, der muligvis har drøftet spørgsmålet, og fordømte USA's »nuværende Prompt Global Strike-doktrin«, en strategi, der går ud på at undertrykke en modstanders (Ruslands eller Kinas) evne til at udføre et angreb som gengældelse for et førsteangreb. Rogozin kaldte dette for »illusorisk«, men i vendinger, der ikke kunne misforstås.

»USA's strateger er for første gang begyndt at have

illusoriske visioner om, at de kan opnå sejr over en atommagt i en ikke-atomar krig. Dette er nonsens, dette vil aldrig ske«, sagde Rogozin efter mødet, refereret af TASS.

Rogozin syntes imidlertid at advare om en atomkrig med diskussioner om planer for at genoplive »civilforsvar« i Rusland. »Men konfronteret med en sådan trussel er opgaven at beskytte befolkningen«, sagde han. »Grundlæggende set må vi atter bygge civilt forsvar og sikkerhedsfaciliteter til befolkningen, og hvad vigtigst er, så må denne handling udføres på en ordentlig, strømlinet måde.«

Rogozin kom med denne advarsel i en situation, hvor den største NATO-øvelse i mange år, »Trident Juncture«, er i gang og inkluderer en øvelse i et førsteangreb på russiske styrker.

Mens stemmer i USA's Demokratiske Parti begynder at angribe Obamas »illegale og forfatningsstridige« krigsplaner, så har EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche under hele Obamas anden embedsperiode understreget, at han (Obama) er i stand til, og med sandsynlighed vil, lancere atomkrig imod Rusland og/eller Kina, med mindre han fjernes fra præsidentembedet, for hvilket han ikke er skikket.

Foto: Dmitri Rogozin, fra tidligere på året.

Strømmen af flygtninge vokser, mens vinteren forøger

faren.

**Tsipras: »Det ægæiske Havs
bølger skyller ikke blot døde
børn,
men den europæiske
civilisation op på vore
kyster«**

Søndag, 1. november 2015 – Strømmen af vandrende flygtninge vokser, alt mens vinteren rammer og gør søen hård og smadrer de både, der fragter de mennesker, som flygter fra Obamas krige. *Stars and Stripes* rapporterede i dag, at endnu 12-13 mennesker, mest kvinder og børn, er døde i dag under overfarten til Grækenland under vejrlig, der slog to både, der ikke var sødygtige, til vrage.

Den græske premierminister Tsipras fordømte tabet af disse liv i meget stærke vendinger: »Det ægæiske Havs bølger skyller ikke blot døde børn, men den europæiske civilisation op på vore kyster«. Han gav, uden at nævne deres navne, Obama og premierminister Cameron skylden. I de to foregående dage var 19 hhv. 40 mennesker døde, da de forsøgte at nå til Spanien fra Afrika. Den græske kystvagt reddede 600 andre mennesker, og flere tusinde klarede turen til de græske øer uden hjælp. Alt dette fandt sted fra torsdag til søndag.

Den canadiske premierminister Justin Trudeau sagde, at Canada vil tage imod 25.000 flygtninge i perioden november-december. Der foregår nu en diskussion/debat i Canada om, hvorvidt logistikken skal varetages af militære eller civile myndigheder.

Mødet mellem kansler Merkel, hendes koalitionspartner Sigmar Gabriel fra SPD og CSU-leder Seehofer fra Bayern, resulterede ikke i nogen aftale. Seehofer kræver en »transitzone« eller »administrativt behandlingscenter« der for at registrere dem, fordi alle de flygtninge, der kommer fra vest fra Østrig, ankommer til Bayern pga. dets nærhed. Alt imens tre angreb i Tyskland, som sårede seks syriske flygtninge, slås stort op, så er kendsgerningen, at en IFOP-opinionsundersøgelse fra sidste uge i syv lande nævnte Tyskland og Italien som de lande, hvor et stort flertal af befolkningen ønsker, at flygtninge skal komme til deres egne lande, ikke bare komme til »Europa«.

IFOP er Institut Français d'Opinion Publique, et fransk selskab, der udfører rundspørger, som det amerikanske Gallup.

Foto: Fortvivlelsens ansigt, på stranden af en græsk ø.

Michelle's wedding song for Asuka and Daniel: special internal page

First part :

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/11/20151017Musikabend03.mp3>

The first song:

I found this four-part version on the internet.

The second song:

I took the first four, and last four measures from the version

that our New Jersey chorus sings. The middle, special part, was composed by me, especially for the wedding. (Michelle Rasmussen)

Second

part:<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/11/20151017Musikabend04.mp3>

Translation of the Japanese song Furusato:

Literal:

Old Home

I chased after rabbits on that mountain.
I fished for minnow in that river.
I still dream of those days even now
Oh, how I miss my old country home.
Father and mother—are they doing well?
Is everything well with my old friends?
When the rain falls, when the wind blows,
I stop and recall of my old country home.
Some day when I have achieved my dream,
I'll return home one of these days
Where the mountains are green, my old country home,
Where the waters are clear, my old country home.

Poetical version by Greg Irwin:

My Country Home

Back in the mountains I knew as a child
Fish filled the rivers and rabbits ran wild
Memories, I carry these wherever I may roam
I hear it calling me, my country home
Mother and Fathers, how I miss you now
How are my friends I lost touch with somehow?
When the rain falls or the wind blows I feel so alone
I hear it calling me, my country home
I've got this dream and it keeps me away
When it comes true I'm going back there someday
Chrystal waters, mighty mountains blue as emerald stone

I hear it calling me, my country home

Leder, 2. november 2015: Luk Wall Street ned nu, eller stå over for et kædereaktions-krak, der dræber

En omgående genindførelse af Glass-Steagall var fokus for en magtfuld intervention i et offentligt arrangement, afholdt af det Demokratiske Parti i New York City søndag, hvor lokale folk fra partiet forsøgte at repræsentere forskellige præsidentkandidater, men som af tilhørerne blev tvunget til at måle disse kandidater op imod en standard, der hedder at bringe Glass-Steagall tilbage og bryde Wall Street-bankerne op. Repræsentanter fra LaRouchePAC indledte interventionen og fik dernæst tilslutning af mange andre, der spurgte: »Vil I genindføre Glass-Steagall, og vil I gøre det nu?«

Aktivisterne fra LaRouchePAC krævede også handling for at fjerne morderen Obama fra præsidentskabet for sine krigsforbrydelser.

Spørgsmålet blev atter stillet af Lyndon LaRouche senere på dagen: »Hvis vi ikke lukker Wall Street ned, vil vi se et kras uden fortilfælde. Amerikanere og europæere mister ikke bare deres lønninger, deres jobs. Køb ikke Wall Streets 'forecasts for muligheder' for det, der nu er ved at ske. Vi taler om et pludseligt kædereaktions-kollaps, med mindre vi griber ind for at lukke Wall Street-institutionerne ned.

Og dette kollaps bliver en dræber. Det økonomiske kollaps accelererer og dømmes amerikanere til døden. I Europa er det lige så slemt, eller værre. Det mest iøjnefaldende træk ved det transatlantiske system lige nu er dødsraten blandt børn.«

Men den virkelige krise, understregede han, er tabet af intelligens i Kongressen og folket, omkring det, der hurtigt må gøres, og erstatningen af intelligens med fejhed omkring at gøre det, der må gøres.

Kravet går ikke alene ud på at lukke Wall Streets og dets spekulative svindelnumre ned. Kravet er at fjerne det fra den amerikanske økonomi og erstatte det med en buffer af ny statskredit for at opretholde produktivitet, beskæftigelse og mennesker.

Vi kan løse det her, som LaRouche understreger, med de fremgangsmåder, præsident Franklin Roosevelt brugte. Men først skal vi tage Wall Street af bordet. Vi skal lukke svindeløkonomien ned, før den eksploderer i en kædereaktion. Det betyder at begynde med en omgående genindførelse af Glass-Steagall. Dernæst skal realøkonomien genopbygges.

Dette venter ikke på, at en ny præsident vælges. Det må gøres nu, af folket og dets repræsentanter, eller de vil miste alt, før de vælger en ny præsident.

Luk Wall Streets økonomiske krav ned, før de slår os ihjel.

EIR Forum i Washington: En afslutning af permanente

krige og finansiel panik: Glass- Steagall og den Globale Silkevej. Hovedtale af Helga Zepp- LaRouche

Jeg mener, at vi er i virkelig fare, hvis et kollaps af systemet sker uden en reform af Glass-Steagall for at beskytte den almindelige befolkning fra dette, vi kunne virkelig ende med massive drab af hidtil usete dimensioner. Jeg mener, at hvis dette skete i Europa, oven i flygtningekrisen, så tror jeg, at vi kunne få borgerkrig i Europa, og vi ville sandsynligvis få en borgerkrig i USA.

Så jeg mener, at incitamentet for at ændre politik, mens der endnu er tid, er gigantisk, og den optimistiske tone er, at alternativet allerede er på plads.

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej i Sydvestasien og Afrika

må blive til en Noas Ark for flygtningene.

Af Helga Zepp-LaRouche

Flygtningekrisen kan kun løses på en eneste måde: Der må omgående sættes et reelt udviklingsperspektiv for Sydvestasien og Afrika på dagsordenen, som vi i vores rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« har foreslået. Potentialet hertil eksisterer allerede gennem Kinas politik om opbygningen af Den nye Silkevej, også kaldet »Ét bælte, én vej«. Fr. Merkel bad under sit seneste besøg til Kina den kinesiske premierminister Li Keqiang om hjælp til at klare flygtningekrisen, og denne gav en garanti for, at Kina ville hjælpe med til at stabilisere de lande, hvorfra flygtningene kom.

Download (PDF, Unknown)

Kina tilbyder »Silkevejen« som en Noas Ark til at undfly den globale finanskrise-syndflod

29. oktober 2015 – I sin åbning af »Silkevejs-Forum 2015« i Madrid, Spanien, i går, kom Li Wei, direktør for det Kinesiske Statsråds Center for Forskning i Udvikling (CFU), med den smukke idé, at verdens nationer kan »bygge en kæmpestor og

åben, økonomisk Noas Ark rundt Kinas program »Ét bælte, én vej« og således »være med til at undfly den finansielle krise og etablere stabilitet og genrejsning af den globale økonomi«, rapporterede Xinhua.

Tre hundrede gæster fra flere end 30 lande og internationale institutioner deltog i forummet, der var ko-sponsoreret af CFU, den Kinesiske Ambassade i Spanien og Centret for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling (CIRBU), hvis ærespræsident er den tidl. spanske udenrigsminister Miguel Angel Moratinos. Dets formål er at bringe tænketaanke fra lande, der er involveret i Silkevejen, sammen, nære international kommunikation og forene institutioner.

Li Wei beskrev også Det økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevej som »værktøj til at undfly strukturelle modsætninger og føre til den næste fase af fremgang for den globale økonomi«, for det er igennem samarbejde mellem nationer, at nationer kan løse deres egne, hjemlige strukturelle modsætninger, iflg. Xinhua.

Silkevejen er ved at vække interesse i Spanien. Spaniens handelsminister Jaime Garcia-Legaz sagde til forummet, at toppen af spansk-kinesiske relationer »stadig ligger i fremtiden«. Tidl. udenrigsminister Moratinos talte om Silkevejen som værende en model for internationale relationer, der kan styrke relationerne mellem Vesten og Østen. Den tillid og synergi, der er resultatet heraf, kan bringe forskellige lande og kulturer sammen, der forstår, at der er en åben plads for samarbejde og forbedring af den globale, økonomiske situation.

Den spanske regering havde arrangeret et dagslangt seminar den 20. okt. i Madrid om »Logistikken ved at eksportere til Kina«, hvor samme Garcia-Legaz talte, sammen med den kinesiske handelsattaché. Og tidligere i oktober startede Spaniens fjerdestørste by, Valencia, organiseringen af et stort, internationalt forum for »Silkevejens Byer«, der skal afholdes

i Valencia i juni 2016.

Tidligere græsk Europa-MP kræver 'Big Bang' - gældsafskrivning nu

31. oktober 2015 – Georgios Chatzimarkakis, et tidligere medlem af Europaparlamentet for det Tyske Frie Demokratiske Parti, erklærede, at flygtningekrisen har demonstreret, at enhver anden politik end en massiv afskrivning af den græske gæld er uholdbar og uacceptabel.

Chatzimarkakis, der er vendt tilbage til sin fødeø Kreta, sagde i et interview til Deutschland Funk, at flygtningekrisen har gjort gældssaneringen til en nødvendighed. »Dette spørgsmål ligger for vore fødder. Nu er 'det store skrald' ('big bang') kommet. Flygtningekrisen har overtaget alt«, sagde Chatzimarkakis til DLF.

Chatzimarkakis trak en parallel mellem EU's passivitet mht. flygtningekrisen i de seneste år – hvor EU blokerede flygtninge, der landede på Italiens og Grækenlands kyster, i at forlade disse lande – og så EU's passivitet mht. en nødvendig gældssanering for Grækenland. Nu bringer flygtningekrisen begge disse spørgsmål frem i forreste frontlinje. Han understreger, at dette ikke er afpresning, men en kendsgerning: Gælden må afskrives.

Den uholdbare realitet med den aktuelle EU-politik blev demonstreret i en rapport fra Grækenland, der sagde, at regeringen allerede har brugt fem gange så mange penge på at håndtere flygtningekrisen, som det beløb, de europæiske

kreditorer kræver, skal skæres væk af Grækenland budgetunderskud.

Chatzimarkakis påpegede også, at problemet med en genkapitalisering af de græske banker kun kan løses gennem en gældssanering. Bankerne sidder inde med dårlige huslån på 300.000 græske boligejere, og premierminister Alexis Tsipras lovede, at primære boligejere ikke vil få deres ejendomme taget, og af denne grund blive lige så hjemløse som flygtningene.

Foto: Nyankomne syriske flygtninge på Kreta møder den første hjælp: et tæppe.

Den massive strøm af flygtninge til især Grækenland er en voldsom belastning for landets kriseramte økonomi, der i årevis har været præget af krav om nedskæringer i befolkningens almene vel for at tilgodese landets 'tilbagebetalingsevne' til de grådige spekulations-banker ...

Tyskland: Førende tyske politikere i hastekrisemøde denne weekend

31. oktober 2015 – Lederne af de tre koalitionspartier CDU, CSU og SPD mødes i den tyske hovedstad i dag for at drøfte og forhåbentlig fjerne friktioner over flygtningekrisen. De burde drøfte skrotningen af finansministerens »sorte nul«-politik, samt hans udskiftning med en politiker, der er mere samarbejdsvillig mht. finansieringen af projekter for Det

almene Vel – men det gør de sandsynligvis ikke.

Man kan håbe, at de i det mindste drøfter andre omstridte hundeben: Ledere fra Bayern har krævet, at man genåbner dialogen med og afslutter sanktionerne mod Rusland, hvilket Merkel har afvist; bayerske ledere har argumenteret, at gennemførelse af stramme grænsekontroller vil nedsætte indstrømningen af flygtninge i en grad, så denne komme under kontrol – hvilket mange andre i Tyskland ikke mener, og selvfølgelig vil indstrømningen af flygtninge ikke stoppe, før krigen i Syrien stoppes og man påbegynder en genopbygning der under fredsforhold.

Merkel skal have endnu et møde på højeste niveau med bayerske CSU-formand og delstatsguvernør Horst Seehofer søndag. Endnu et EU-sponsoreret topmøde mellem Balkanlande om flygtningesituationen finder sted søndag, i tillæg til disse haste-krisemøder i Berlin. I tilfælde af, at det lykkes kansler Merkels koalition at bygge bro over sine interne friktioner og overlever, vil koalitionen under alle omstændigheder fortsætte med at slæbe sig igennem, og problemerne – og ikke kun dem, der relaterer til indstrømningen af flygtninge – vil stadig eksistere.

Foto: Grænsehegn ved den bulgarsk-tyrkiske grænse. Her slutter Den europæiske Union.

Russisk flystyrt i Egypten: Hvad hidtil er kendt

31. oktober 2015 – En russisk Airbus A321, der flyves af selskabet Kolavia under handelsnavnet Metrojet, styrtede ned på den egyptiske Sinai-halvø tidligt i morges og dræbte alle

224 passager og personel. Ifølge forskellige nyhedsrapporter havde flyet, der var en route til St. Petersburg, Rusland, nået en højde af 30.000 fod, da piloten foretog et nødopkald. Dernæst faldt flyet hastigt og mistede 6.000 fod på under et minut, for derefter at forsvinde fra radaren. En egyptisk sikkerhedskilde på ulykkesstedet sagde til Reuters, at flyet havde ramt jorden i mindst to stykker, skønt andre rapporter siger, at lig af passagerer er blevet fundet så langt væk som tre mil fra hovednedstyrtningsstedet. Ifølge nyhedsrapporter har man allerede bjerget både cockpit-stemmen og optagelser med flyvedata fra vraget.

Næsten omgående efter styrtet. Den egyptiske affilierede til ISIS hævder at have skudt flyet ned i en erklæring, der siger, at det var hævn for den russiske bombing i Syrien. Russiske regeringsfolk har imidlertid afvist denne erklæring. »Denne information kan ikke anses for troværdig«, sagde den russiske transportminister Maxim Sokolov. »Vi er i tæt kontakt med vore egyptiske kolleger, med flyvemyndighederne i dette land. I øjeblikket har de ingen informationer, der kan bekræfte disse historier.« Den form for skulderstøttede våben, som en terroristgruppe kan forventes at være i besiddelse af, er ikke effektive mod mål, der flyver højere end 15.000 fod. Alt imens andre midler til overlagt nedskydning af et rutefly i luften ikke kan udelukkes, så synes russiske regeringsfolk at hælde mod en teknisk fejl som årsag til styrtet.

Den russiske præsident Vladimir Putin har beordret premierminister Dmitry Medvedev til at danne en kommission for at undersøge tragedien, og Ruslands Undersøgelseskomite har anlagt en kriminalretssag imod flyets operatør. Ligeledes har Putin udpeget 1. november som en national sørgedag for ofrene.

Leder, 30. oktober 2015: Hvis vi ikke lever op til det, Obama foretager sig imod Kina, er vores organisation i fare

29. oktober 2015 – Det virkelige problem kan ses af Obamas oprørende militære provokationer imod Kina tirsdag (27. okt.): Obama er fast besluttet på at lancere en atomkrig. Hvad vil der ske med os (organisationen), hvis vi ikke siger dette og fører kampagne på dette grundlag? Se på falskneriet med Obamas angreb mod Kina! Se på hans blodige poter! Han må fjernes! Under principperne for det amerikanske præsidentskab, kan han fjernes fra embedet – og gør vi ikke det, kommer vi hurtigt ind i en stadig farligere situation.

Man kan ikke fjolle rundt og forhandle, eller sige, »Nej, jeg tror ikke på det!« Lad være med at gå rundt og spørge, hvordan vi skal gøre det – han må holdes tilbage, eller vi er alle døde.

Vi må sætte det først på listen over sager: Kald det ikke for noget andet: mord er mord! At sige noget andet er at lyve. Obama er i bund og grund en morder, en masse-morder. Hvis man vil redde USA, så må man sige dette, eller man kunne selv blive den næste, der ryger. Og hvis man ikke bruger den slags sprogbrug, også på gaden, er man i vanskeligheder. Sandheden er altafgørende: Obama er en morder!

Enhver, der forsøger at bagatellisere Obamas krigstræk mod Kina: sig til dem, at de er hjerneskadede. Folk bliver myrdet af Obama, mens du går rundt og hvisker og prætenderer intet at vide.

Til de mennesker, der huler, at »Det er ikke ham; det er systemet«, så fortæl dem, »Nej, det er Obama«. Hvis man ikke siger, at det er Obama, har man ikke ret til at have en mening. For, hvis man dømmes folk til at retfærdiggøre, at de bliver myrdet, har man ingen rettigheder.

Det her er mord, slet og ret mord! Beviserne er entydige, og hvis man ikke siger det, hvad er man så? Et konfliktsky skvat!

Folk er bange for, at Obama også vil dræbe dem, hvis de mishager ham. Men, den eneste måde at redde sig selv på, er: Accepter ikke dette! Hvis man giver efter, eller billiger, at folk giver efter, skriver man måske selv sin egen dødsbillet. En opvisning i manglende ryggrad!

For at vinde en krig, må man besejre fjenden. Obama overgiver sig ikke, med mindre han besejres. Dette er et akut spørgsmål, ikke noget, der kan udsættes, ikke noget 'på sigt'. Hvis man ikke har tilstrækkelig ryggrad til at gennemføre det, så betyder ens mening ingen ting. Og Kongressens hidtidige passivitet er en fordømmelse af deres moral. De forstår ikke, at de, som alle mennesker, en dag skal dø. Vil det blive som væsener, der har været uden værdi for menneskeheden – eller som soldater, der ved, at de er dødelige, og er forsigtige med, hvordan de tilbringer denne tilstand som dødeligt væsen, for at redde menneskeheden? Fejhed er aldrig andet end afskyeligt.

Obamas masseorderiske krige i Mellemøsten – krige, der bygger på løgne – har forvandlet offerlandene til Helvede på Jord. Situationen i Tyskland er på randen af en eksplosion, hvor, på trods af en enorm udladning af næstekærlig hjælp gennem de mange frivillige og hjælpeorganisationer, men hvor, simpelt hen pga. det ekstremt store antal flygtninge – ti tusinder om dagen – der kommer til Bayern fra Østrig, man har nået grænsen mht. husly og personel. Den største forhindring for en løsning – en kombination af et forceret program for opførelse af offentlige boliger og en ny Marshallplan for Mellemøsten og

Afrika og en forlængelse af den Nye Silkevej og Verdenslandbroen – er Schäuble (den tyske finansminister, -red.). Hans fastholdelse af det Sorte Nul, et budget, der balancerer, er det, der bærer ved til fremmedfjendskhedens bål som en tendens i dele af befolkningen.

Dette er i færd med at udløse et bagslag, der truer med at bryde koalitionsregeringen. Det er allerede koldt i Tyskland. Det er blot et spørgsmål om tid, før et flygtningebarn fryser ihjel i en interimistisk lejr. Vores **Fredags-webcast** vil indeholde dramatiske optagelser fra krisen. Vi har præsenteret anklageskriftet mod Obama – vi behøver ikke gentage beviserne. Vi må satse på en dramatisk effekt, der vil få publikum til at forandre sig, og handle!

17 lande fremlægger fælles udtalelse om Syrien efter møde i Wien

30. oktober, 2015 – Det følgende er hele teksten fra den fælles udtalelse, som 17 nationer blev enige om sammen med EU og FN, og som blev offentliggjort i dag i Wien efter en række politiske møder på minister-niveau, der fandt sted med den hensigt at finde en politisk løsning på striden i Syrien. Det næste møde vil finde sted indenfor to uger.

Udtalelsen

Møde i Wien d. 30. oktober, 2015, Kina, Egypten, EU, Frankrig, Tyskland, Iran, Irak, Italien, Jordan, Libanon, Oman, Katar, Rusland, Saudi-Arabien, Tyrkiet, De Forenede Arabiske Emirater, Storbritannien, FN og USA – "deltagerne" – mødtes

for at diskutere den alvorlige situation i Syrien, og hvordan volden hurtigst muligt kan bringes til ophør.

Deltagerne havde en åben og konstruktiv diskussion, som dækkede flere vigtige punkter. Omend der stadig er grundlæggende uenigheder blandt deltagerne, nåede de dog til en fælles forståelse omkring det følgende:

1) Syriens enhed, uafhængighed, territoriale integritet og sekulære væsen er grundlæggende.

2) De statslige institutioner vil forblive intakte.

3) Alle syreres rettigheder uanset etnicitet og religion skal beskyttes.

4) Det er bydende nødvendigt, at alle diplomatiske bestræbelser på at ende krigen accelereres.

5) Adgang til humanitær hjælp vil blive sikret i hele Syriens territorium og deltagerne vil øge støtten til internt fordrevne syrere og til syriske flygtninge og deres værtslande.

6) Da'esh (Islamisk Stat) og andre terroristgrupper må besejres, i overensstemmelse med FN's sikkerhedsråds og deltagernes beslutning.

7) Deltagerne indbyder FN til, i overensstemmelse med Geneve II Konventionen om Syrien og FN's sikkerhedsråds Resolution 2118, at sammenkalde repræsentanter fra den syriske regering og oppositionen for at indlede en politisk proces, der kan føre til en troværdig, inkluderende, ikke-sekterisk regeringsførelse fulgt op af en ny forfatning og valg. Disse valg skal udføres under FN-tilsyn i overensstemmelse med korrekt regeringsførelse og ifølge de højeste internationale standarder mht. gennemsigtighed og redelighed, frit og fair, hvor alle syrere, inklusive syrere i udlændighed, er i stand til at deltage.

8) Denne politiske proces vil være ledet af Syrien og ejet af Syrien – Syriens befolkning skal bestemme Syriens fremtid.

9) Deltagerne vil sammen med FN udforske mulighederne for og gennemførelsen af en national våbenhvile til en afgjort dato i overensstemmelse med denne genoplivede politiske proces.

Deltagerne vil bruge de kommende dage på at formindske tilbageværende uenigheder og bygge videre på de fælles standpunkter. Ministre vil mødes igen indenfor to uger for at fortsætte diskussionen.

EIR: Hvorfor amerikanerne nu må tislutte sig Vladimir Putins initiativer

Havde det ikke været for Vladimir Putins intervention, ville menneskeheden have været færdig. – *Lyndon LaRouche*.

25. oktober 2015 – Lyndon LaRouche taler om diskontinuiteter, afbrydelser – om afgørende vendepunkter – der fundamentalt har ændret kursen og den potentielle retning af menneskets historie til enten det bedre eller værre.

Download (PDF, Unknown)

**LPAC Fredags-Webcast, 30.
oktober 2015:
Hvordan vil du agere som
aktør på menneskehedens
historiske
scene for at konfrontere
denne store prøve på
menneskets
moralske evne til at
overleve?
Inkl. dramatiske optagelser
fra flygtningekrisen.**

I kølvandet på den banebry-dende pressekonference med Helga Zepp-LaRouche og fhv. Senator og præsidentkandidat Mike Gravel må amerikanerne stille sig selv det spørgsmål: kendsgerningerne er fremlagt, den presserende virkelighed står klart, hvordan vil du agere som en aktør på menneskehedens historiske scene for at konfron-tere denne store prøve på menneskets moralske evne til at overleve?

English Transcript

MATTHEW OGDEN: It's October 30, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our regular weekly Friday evening broadcast here from larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg of *Executive*

Intelligence Review; and the two of us did have an opportunity to have an extensive meeting with both Lyndon and Helga LaRouche, during which we had the opportunity to discuss at length the contents of tonight's broadcast.

Now, we're going to begin tonight's proceedings with a short, condensed excerpt of the video of a quite extraordinary and ground-breaking event which occurred earlier this week; on Tuesday, to be precise. This was the really quite historic press conference that was held at the National Press Club, sponsored by *Executive Intelligence Review*; featuring Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute and the chair of the German Büso Party, as well as former Democratic Senator from Alaska Mike Gravel, who was also a candidate for the United States Presidency in 2008. Senator Gravel, of course, is famous for his incredibly courageous actions in June of 1971, in reading the so-called "Pentagon Papers" concerning the true extent of US military operations in Vietnam and in neighboring countries into the *Congressional Record*; thus releasing the contents of this heretofore priorly [sic] classified report to the US public. And catalyzing a very dramatic backlash among the American people against the policies of the Nixon administration and the continuation of the Vietnam War at that time. Much more will be said in detail by Jeff Steinberg concerning this historic action by Senator Gravel after we see this video excerpt; and Jeff, I know, will elaborate on its direct implications for today.

But let me use the example of Senator Gravel before we view this excerpt here tonight; both the example of what Senator Gravel did at that time, but also the example of what you will see he continues to do today to make a point which will be hopefully thematic over the course of this show. The point being, for those of you who are viewing this broadcast here tonight, the persistent question that you must ask is: What does this imply for me? The facts have been presented, the case has been made, the evidence has been thoroughly exposed;

none of these are in question. The question, however, will remain – What will the American people do to respond? How will you react to that which is shown to you here tonight? What must we do, collectively, to pull this story off of the television screen and to put these facts that will have been presented here tonight into action, to change the course of history? What sort of political activism, what sort of intellectual leadership, what sort of courage will be required to do justice to this moment of human history that we now find ourselves in? Senator Gravel, of course, is an outstanding example of this sort of courage; but more of us are now required to be like him, and to be like Mrs. Helga Zepp-LaRouche, as you will also see here tonight. As Mr. LaRouche emphasized during our discussion with him, and as he has emphasized repeatedly before, just as in the Classical Shakespearean theater, the most important individual in the room is not any of the actors who are on stage; but rather, that member of the audience for whom the play is being performed. We ask you, therefore, to indulge us here tonight as you become our audience in this great historical drama which is about to unfold before you. So, without further ado, let me present to you the excerpt of this week's press conference with Helga Zepp-LaRouche and Senator Gravel.

HELGA ZEPP-LAROCHE: Thank you.

Well, let me welcome all of you. I think most people in the world right now are aware that we are really experiencing a civilizational crisis, not only a financial crisis. Many military crises around the world, wars, terrorism, hunger, refugees, it's just an enormous amount of simultaneous crises. And while all of these individual crises have local causes, which trigger them and cause them, I think it's fair to say that the underlying cause of the strategic, civilizational crisis, is the fact that trans-Atlantic financial system is hopelessly bankrupt. And it is that dynamic which is behind the war danger, which is behind local

crises, and which is the biggest threat to the world right now.

So, an instant collapse into chaos is really the danger we are talking about. Now, there is a remedy to that. The remedy is to introduce Glass-Steagall, the banking separation law which was introduced in 1933 by Franklin D. Roosevelt, in response to the economic crisis of the early '30s, and there are several motions in the U.S. Congress and in the Senate – there is actually legislation with the exact, same text in the Congress and the Senate. So if the political will could be mobilized, that problem could be solved. But it has to be solved. There is no other way than to shut down the casino economy of the Wall Street.

So now we are hit with an additional problem: the refugee crisis in Europe. Now, I know people in America think this is very far away, but I tell you, this is becoming a key strategic factor, also affecting the United States.

It is now publicly debated in Europe, that this refugee crisis was caused by U.S. and British wars in the Middle East, by a policy of regime change, by a policy of playing the so-called “Islamic card” going back to Brzezinski in 1975, when he initiated this policy; and then having a policy of always supporting the “good rebels,” training them, only to see that the good rebels join the terrorists; then you have to make a new war against the terrorists, then you have to bet on the “good rebels,” and so forth and so on!

This has now led to a situation where basically millions of people are trying to get into Europe. Germany probably will have, minimum, 1 million this year. The UN Human Rights report says that there are presently 60 million in flight right now. So we're not talking about a temporary refugee crisis. We're talking about a large migration of people running away from war, hunger, epidemics, mainly from Southwest Asia, but also to a certain extent from Africa.

And it is very clear, this will not stop! This will not stop, and you see right now the effect: The EU has completely failed. They ignored this problem since many years, because they left Italy and Greece completely alone for years; there were hundreds of people drowning in the Mediterranean for years! Some of them arriving in Lampedusa in Italy, and the EU said, "that's an Italian problem." The same with Greece.

But now with the recent developments in Syria, this is really exploding and you see the pictures. And the pictures are horrible! There is no unity in Europe; there is no solidarity, there is no Europe. It now turns out that something, which was transformed into an interest group for the banks – namely, the EU after the Maastricht Treaty – that you cannot pretend to have "union," which is bound together by nothing other than the defense of the banks and the defense of the high-speculation system.

And the biggest threat right now is the maintenance of the present financial policies of Wall Street, the City of London, the ECB, which is reflected by the finance minister Schäuble, who says "We must protect the so-called 'black zero', which is a synonym for balanced budgets, which is the idea that no matter how many expenses you have to spend for the refugees, the budget must remain balanced, and that means you have to cut in other areas, like social expenditures, kindergarten, schools, health system; and naturally, for the people who are in a precarious economic situation already, like the unemployed, like the people who have a low but precarious income, they feel threatened. And therefore, Schäuble's "black zero" fuels the kind of xenophobic reactions which you have heard about, that already this year 500 housing projects for the refugees have been attacked or burned down, and right-wing violence is on the increase.

You see now that President Putin was absolutely right when he said several months ago, or even a year ago, that the big mistake of the West to support Nazis in Ukraine, in the form of the

Right Sector, has the danger that this Nazism is spreading to other European countries.

So the only solution is, obviously, to change the economic policy, to stop what is high-risk speculation for the United States on Wall Street; to stop what is the “black zero” policy of Schäuble in Europe. And, fortunately, there is an alternative.

Now, very little known, because the Western media in Europe and the United States are generally not reporting it, or if they report it, they misrepresent it, there is an alternative economic system, which has developed. It started, really – well, it started 25 years ago, when we proposed the New Silk Road as a response to the collapse of the Soviet Union; but it was put again energetically on the table by the Chinese government in 2013, when President Xi Jinping announced a New Silk Road to become the policy of China in Kazakhstan in September. And in the meantime, this dynamic, of building a New Silk Road in the tradition of the ancient Silk Road – meaning an exchange not only of culture, of goods, of ideas, but also of technologies, of improving the relation among nations, this has spread like wildfire!

And what you see now is the unfolding of an alternative economic system which is completely based on different principles than the trans-Atlantic high-risk and high-profit speculation. It is based on real investment in infrastructure, on uplifting populations out of poverty, like China has done in lifting 600 million people out of poverty in the last 30 years; and it is offering now, in reality, the Chinese economic miracle, to other countries that participate in the construction of this New Silk Road.

It has reached a point where mankind is challenged, that either we change the paradigm and establish an order in which all people on this planet can live as human beings, or we will not make it, and we will vanish as the dinosaurs did 65

million years ago because we have proven we are not any smarter.

Now, I think the human species is smarter, and therefore, I'm confident that if we put this question on the table.., which is eminently possible through the approach we have taken by this report, which says "The Silk Road Becomes the World Land-Bridge," by simply extending the existing New Silk Road development into all of these areas.

Now I think the whole world is waiting for that, and what we are trying to do, is we are trying to cause this shift to happen. We just have to evoke the better tradition of America to make that happen.

So that is where I think we are. I think we are really in danger, if a collapse of the system happens without the reform of Glass-Steagall protecting the normal population from that, we could really end up in mass killings of an unprecedented dimension. If this would happen in Europe, on top of the refugee crisis, I think we would have civil war in Europe, and we probably would have civil war in the United States.

So I think the incentive to change policy, as long as there is time, is gigantic, and the optimistic note is that the alternative is already in place. Thank you.

Gravel: Thank you very much. Wasn't that a fantastic expose by Helga LaRouche? [applause] It leaves no room for me to talk!

All I can do is underscore her comments in this way: Stop and think that in the world today, you have really two choices. You can either grow and prosper as a result of growth; or you can turn around and follow a different path of militarism. As an American citizen, I say it all the time, I'm very patriotic; I love my country, I love the world more, but I do love my country. And I'm embarrassed, absolutely embarrassed at the conduct of my country for the last 40 years. And your choices are very simple, when you look at what China is

offering with the Silk Road vision, it's an offer to unify the world economically through mutual growth; addressing the problems that are so vital to our personal benefit as human beings. That's what China offers. And now, what does the United States offer? We try to sabotage institutions that will be able to finance growth; we turn around – and I'll go deeply into this – we try to antagonize China.

Now, you read in the American press, particularly this morning there was in the paper about the – and Helga referred to this – about a destroyer that was sailing very close to this Spratly Islands, an island just bordering the 12-mile limit. Why are we doing that? These are silly boys playing with silly toys! That's really what it is. It makes no sense at all. This destroyer came out of Japan, and so this is a provocation. So, this is our approach, the American approach, to dealing with the crises of the world, is to provoke China. Because of what? China is in the ascendancy economically in the world; there's just no question that with their present plans that China will be the country of the 21st Century. And its vision, to share that growth, with the rest of the world, it's just awesome as a vision, and will define what the 21st Century is all about.

And it won't be the American Century. And I would only hope, and it just stands to logic, that if the United States would join forces and hold hands with China and proceed to develop the entire world; boy, would this be a human accomplishment nonpareil.

Now, when I look at what's happened in the Middle East, I'm reminded of the Four Horsemen of the Apocalypse: that's our foreign policy. For those of you who may forget, the Four Horsemen of the Apocalypse: Famine; War; Destruction; Death. That's our foreign policy! You can call it, Obama has the Four Horsemen of the Apocalypse, and he's riding it like a chariot. When you really in depth look at these elements, it just breaks your heart. Because as Helga just outlined, it's

so easy to pursue the other course; it's so much more humane to produce the other course.

And when you look at what we've done here; you read the American press, and of course, everything is Putin has been demonized. We are demonizing China and to some degree Xi Jinping; and this is wrong. These people shouldn't be demonized; they're heads of governments. You don't see them demonizing Obama; you see people like myself demonizing Obama, and rightly so.

And I do this because, you have heard the cliché, "my country, right or wrong." Well, for me, that's the most immoral statement you can make. If you love your country, and you see it doing something wrong, *you should do something to correct it*. And that's where I have charted my course in life; and at my age, I hope I have another five, six years, and I'm going to try to raise as much billy hell as I can, on our foreign policy. Because that foreign policy is wrong, and as I said earlier, it's a policy of the Four Horsemen of the Apocalypse.

And so what can we do about it? Well, the first thing that I'm going to try to do, I get into very many causes as a result of this, and I have become a spokesman or endorser of these various causes, like endorsing what the LaRouche organization is doing with China.

I'm delighted to be associated with the LaRouche organization and the wisdom they've brought forward in a leadership role. And here, I'm taking a page out of their book, suggesting that the leadership of China should take the initiative and bring the Silk Road to the commons of the China Sea. Thank you very much. [applause]

STEINBERG: Senator Mike Gravel is 85 years old. Lyndon LaRouche is 93 years old. They are two of the last stalwarts of the generation that grew up as children under Franklin Roosevelt, and directly participated in the Second World War.

They have a certain level of moral commitment and moral authority that is sadly lacking in most of the leadership of our nation today. I just want to tell you a bit more about Senator Gravel's actions back in 1971, in releasing the "Pentagon Papers." Because it's of great relevance today, and it really puts an onus on not only every member of Congress, but every individual who considers himself a patriotic American citizen, to hold yourself and your fellow citizens up to the standard, to hold your elected officials, up to the standard that was reflected in what proved to be an historic action by a lone individual in the U.S. Senate. Now, in 1971, the war in Vietnam was raging out of control. Richard Nixon was a highly popular president, and months later, in the 1972 elections, he would win an absolute landslide victory. Yet, the consequences of Vietnam, the consequences of Nixon's ending of the Franklin Roosevelt Bretton Woods system, that began this slide into economic decay in 1971, was something that had to be dealt with. The U.S. Congress commissioned a whole series of documents from the Pentagon on the status of the war in Vietnam. Those documents were maintained under strict control, under lock and key, and were basically barred from being presented to the American people. Under those circumstances, a handful of patriots, who would be vilified for their actions, decided that they had to do something. Sen. Gravel, who I had the pleasure of spending a day earlier this week up on Capitol Hill with, recounted the story. He received a cryptic call in his office from a man named Daniel Ellsberg, who at that time was a national security official working directly under Henry Kissinger, had access to the copies of what came to be known as the "Pentagon Papers." One evening, he called up Sen. Gravel, and simply asked him, "If I provide you with a copy of these papers, will you make them public?" Sen. Gravel said, "Yes!" and said "Let's not talk about this on the phone." There's a whole, basically, a cloak and dagger story, that I won't bother to go into here, but suffice it to say that Sen. Gravel was provided with a hard copy of something like 7,000 pages of Pentagon documents that showed

that the Vietnam War, contrary to media coverage, contrary to statements by most elected officials, was not going well. Yes, the body-count was piling up, but the United States was losing the war, and it was known, certainly before 1971 that that was the case. But the American people were kept in the dark. Much of the Congress was kept in the dark. And so Sen. Gravel took the courageous act of releasing the "Pentagon Papers." He used the opportunity of chairing a late-night subcommittee on buildings and maintenance to come up with the proper formulation for releasing those documents. He knew that under the strict principles of the U.S. Constitution that it was perfectly legal, because members of the Congress – members of the House, members of the Senate – in fulfilling their obligations to the American people to keep the population fully informed, was given absolute immunity from any kind of criminal prosecution for any sort of release of data, no matter how its classified "Top Secret," if the data is released as part of the normal business transactions of the United States Congress. Now, in point of fact, the courageous release of the "Pentagon Papers" – the efforts of Daniel Ellsberg, the efforts of Sen. Gravel – resulted in a bright light being shined on the fiasco of Vietnam, and it began the process of forcing a fundamental reversal of U.S. policy. Within a period of time, Richard Nixon, soon after his landslide victory, was on his way out the door. And, it was in the context of the "Pentagon Papers" that some of the worse crimes of Nixon in fact took place. For example, one of the break-ins, in addition to the Democratic Party's national headquarters, that was ordered out of the Nixon White House, was the break-in to Daniel Ellsberg's psychiatrist's office, to try to obtain discrediting information on Ellsberg. This is not the way the Constitution provides for the U.S. government to function. So, Sen. Gravel took an action, and the Supreme Court, in one of the rare instances of a unanimous decision on a critical constitutional issue, ruled that Sen. Gravel's actions were completely legal, were completely constitutional, and that therefore he was protected from any vindictive action

coming from Nixon, or anyone else, as a result of what he did. That started the ball rolling, for bringing an end to one of the most disastrous chapters in modern American history, probably the single most disastrous event in the post-World War II period, right up until the point of the Bush administration's invasion of Iraq. Now, one of the things, that is immediately begged by reflecting back on what Sen. Gravel did, is the obvious fact that we've been talking through these Friday night webcasts for quite some time about the role of the British and the Saudis in the original 9/11 attack. We've told you about the 28 pages from the original joint Congressional inquiry into 9/11, that were blacked out and declared secret by George W Bush, and have been maintained secret by President Barack Obama. These are vital facts in these 28 pages that reveal an aspect of action on the part of the kingdom of Saudi Arabia, and by extension our so-called British allies in organizing and supporting the most heinous crime that's been committed on American soil since Pearl Harbor; namely, the 9/11 attacks in New York and at the Pentagon here in Washington. So, you've got to ask yourself. The information is out there. Where is Senator Mike Gravel today? Why is it that no members of the US Congress, who have read those 28 pages, have used the precedent of the Supreme Court's unanimous 9-0 ruling in the Gravel case to say, "We are completely free to tell the American people the truth about 9/11."? Why is it? And we've been harping on this issue on this broadcast for the last two weeks. Why is it that the blood on President Obama's hands, through his drone-kill policy, has not led to the convening of impeachment proceedings in the House of Representatives? How is it that the American people and our elected representatives have become so callous to the reality, and so committed to "going along to get along", as President John F Kennedy warned about in his famous *Profiles in Courage* book? How is it, that there is not a single individual in government, how is it that there are not millions of people in the street taking up these issues?

Now, you've just seen some of the photographs of the refugees who are flooding into Europe. And in every instance, these are refugees from regime-change wars that were either initiated by the Bush administration in partnership with the British, or in some instances with the French; or regime-change operations initiated by the Obama administration. How is it that these millions of refugees flooding into Europe, who are creating a tremendous instability; as Helga warned, creating a potential new Hitler moment in Europe? How is it that there is no action in Washington? How is it that it's possible that the US actions, which directly led to this humanitarian nightmare, are being ignored by you the American people and by our elected representatives? There is a callousness; there is a fear; there is an avoidance of reality that permeates our entire system and our entire culture right now.

And the bottom line is that we are facing an imminent danger of war; potentially thermonuclear war. You, just in the last days, had a US Navy ship entering into territory that China claims as sovereign Chinese waters in the Spratly Islands. You've had just in the last 24 hours, General Philip Breedlove, the commander of NATO, basically saying under no circumstances is he prepared to cooperate with Russia. [that] Russia is carrying out a diversion in Syria, because the fundamental issue is actually Ukraine. How can these kinds of statements and these kinds of actions, which could bring us to the very brink of thermonuclear war under a President who has been consistently pursuing policies of mass kill; how can this be tolerated? What is it in you, the American people? What is it in our elected representatives that has created these conditions where the evidence is mounting by the day that we've lost the moral fitness to survive as a nation? And if we continue to tolerate for one moment more, the danger is that we will be staring down the barrel of thermonuclear weapons; or that the kind of absolute chaos that Helga warned about in the press conference earlier this week, in Europe and

here in the United States, is about to erupt.

This is a fundamental moral flaw that can and must be addressed and reversed. The moment for toleration of criminality on the part of the President of the United States has come to an end. There were ample grounds for the impeachment of George W Bush and Dick Cheney, for the lies that led to the Iraq War and many, many other things. There were bills of impeachment that were being drawn up by Representative John Conyers, by his staff on the House Judiciary Committee, during the Bush period. And a deal was struck between the two parties, where the famous quote from Nancy Pelosi was, "Impeachment is off the table." Well, that deal has carried forward as President Obama has carried out similar crimes, and in some respects, even more egregious crimes. The idea that every Tuesday afternoon there is a meeting at the White House, chaired by the President, where he signs off on the latest list of targets to be stalked and executed; to be murdered in cold blood by drone strikes. The toleration for this has now reached the point where it's absolutely intolerable.

Over the past several weeks, we've provided you with the facts; there's no need to provide any more details. The facts are available; they're in the public light. You can read them on the LaRouche PAC or EIR websites; you can go to The Intercept and read the primary documents themselves. But clearly, that's not the issue. The issue is that we've lost our moral compass; and that we're now at the point that unless there is a fundamental moral change in the fabric of our people, it may just be too late.

OGDEN: Thank you very much, Jeff. Now, I'm going to read the brief institutional question that came in for us this week. And this was presented to Mr. LaRouche when we had a chance to meet with him. The question reads as follows: "Mr. LaRouche, what is your view of the current state of the US economy, and do you think the Board of Governors of the Federal Reserve

System should raise the interest rates?" Now, I know how I would respond. I think instead of hiking the interest rates, the Governors of the Federal Reserve System themselves should take a hike; but I'll let Jeff deliver Mr. LaRouche's response.

STEINBERG: A number of years ago, Mr. LaRouche regularly repeated a kind of a irony, a metaphor for the state of mind of the American people. He said, "Your typical American walks out on the street, gets hit by a car; breaks his leg and then crawls back inside and turns on the television. And until he sees on the local news that his leg has been broken, he's not quite certain that it's actually happened." Well, I think as for the state of the US economy, there's a great similarity to the situation we're dealing with right now. Again, it's obvious to most of you out there, if you simply ask yourselves a very simple question: Are your conditions of life better today than they were 15 years ago, before we entered into this prolonged period of an abysmal control, a British control over the US Presidency, first under Bush and now under Obama? Do you still have an optimistic view about the future? Can you honestly look at your children and grandchildren, and assure them that their conditions of life will be better than yours, and that what you did with your life in some small way, contributed to the idea that future generations will be better educated, better clothed, better fed, with more leisure time to pursue real culture? I think for the overwhelming majority of Americans, the answer to that question is a resounding "No."

So, let's just consider a few facts that have just come out in the last week about what the actual state of the American economy is, and maybe presenting the sort of gross picture, and taking it out of the domain of "I'll get by, I'll struggle through; as long as I can watch television and take my mind off of the problems of the real world, I'll somehow be able to make it."

Today in the United States, there are 16 million children living in households that on a regular basis, face severe food shortages, meaning that you've got a rampant outbreak of malnutrition among young people in this country. That 16 million figure, by the way, represents 21% of all of the children in the United States. Across the board, in every corner of society, 25% of all American men are living either at, or near, the official poverty level, and that level is abysmally low; does not really reflect, even closely, the horrors that these people are living through.

And if you think that this is something that largely involves our elderly, our senior citizens, people nearing retirement, no. Among 18-34 year olds, in the United States today – men, that is – 33% are at or near poverty. You have 22 million Americans living in what is officially defined as deep poverty, which means living at, or below, one half the official poverty rate. To give you an idea of that: The official poverty rate is, for a family of four, to be merely \$24,000 a year. Think about what kind of family of four could possibly live on that amount of money.

There's 1.5 million households in the United States which have absolutely no cash income whatsoever, meaning that they are living 100% on government social safety net programs, and can't survive on that.

Yet you read in the newspaper that the official unemployment rate is 5.1% or 5.2% and that the jobless rate at the peak of the "recession" back after 2008 has been cut in half. Well, the only reason that that number has been reduced is because there are now 94 million working-age Americans who are not counted in the labor force. That's not because they're disabled, and unable to work. It's because they've either never been able to find a job, or they have been unemployed for such a long period of time, that they don't even appear in the statistics any longer.

So, that's a brief snapshot of what has happened in our nation. You know it. Probably a majority of people out there watching this broadcast now are personally experiencing it, and feeling it. And the fact is, there is something you can do about it. You can change your behavior. You can continue going along as you are in a fantasy world, or you can decide, now is the time to put your foot down. We live in what was once a great republic, and therefore, we can make those changes. We can force our elected representatives to take the kinds of emergency actions.

Helga talked about the re-instatement of Glass-Steagall. That means Bankrupt Wall Street. It's got to happen now, it's got to happen immediately, if there's to be any kind of reversal of the real state of economic collapse and poverty.

Now, to just contrast the downward spiral and the financial bankruptcy of the United States, and really the whole trans-Atlantic region, let's consider what, in human terms, has been the result of the Chinese policies that both Helga and Senator Gravel were talking about on Tuesday. Over the last 30 years in China, 600 million people have been lifted out of poverty. At the same time, during that same 30-year period, we've been in a persistent downward spiral, and that spiral is now exponentially escalating towards a complete crash, over the last 15 years, under the Obama war Presidency and the Bush war Presidency before it.

So again, the issue is not sufficient facts. You know that. You know it in your own mind and your own heart what's actually going on. The question is, will you act and will you act in time?

OGDEN: Thank you very much, Jeff.

Now, as a consequence of you watching what has just been presented here tonight, *you* are now an actor on this stage, the stage of human history, for the reason that you are now

faced with a decision: What will you do with what has just been presented to you? How will you respond? With the clarity of the historical decision that is now facing us to be made, how do we take what has just been presented, and literally, pull it off of the screen, as Mr. LaRouche termed it, and put the necessary actions in place, as Jeff has just outlined them in detail.

Now that you have seen, and you have assimilated the case that has been put before you tonight, you have now become one of the actors, one of the active players, in this great Shakespearean drama of today. The question lies not in the fact of the case; the facts are all there. The facts are all clear. But rather, the question lies in how we respond. How will we act on the stage of history today? What will we *do* with the reality as it now faces us, and act to shape a future which is worthy of what the human species uniquely can, and must, be?

And for those of you who have also been participating in the weekly Fireside chat discussions with Mr. LaRouche, and especially the Manhattan meetings, which Mr. LaRouche has been addressing on a consistent basis every Saturday, you know that this is taking hold, and this is what Mr. LaRouche has been discussing with you, and is becoming a movement within the American people, at least those intellectually courageous few who have been engaged with this, and have made these crucial decisions.

So with that I would like to bring a conclusion to this broadcast here tonight. If you haven't viewed the press conference featuring Mrs. Helga LaRouche and Senator Mike Gravel in full, it is available on the front page of the larouchepac.com website, and by all means, please circulate this as widely as you possibly can. This was a very significant event.

So I would like to thank Jeff for joining me here in the

studio tonight, and I would like to thank you all for joining us here as our audience this evening. Please consider what you've seen here tonight, and what that implies for you. And please stay tuned to larouchepac.com. Good night.

Forceret program for opførelse af boliger drøftet i Tyskland for tyskere såvel som nytilkomne

29. oktober 2015 – Ministre for byggeri i Tysklands 16 delstatsregeringer mødes i Dresden den 29.-30. okt. for at drøfte mulighederne for et nationalt, forceret program til opførelse af nye hjem til både tyskere såvel som til flygtninge. Et af de krav, der forventes at blive resultatet af dette møde, er, at Forbundsregeringen bevilger mere end de 500 mio. euro, den hidtil har tilbudt, hvilket kun er nok til at bygge 12.000-15.000 nye standardlejligheder. Tyskland har imidlertid allerede et efterslæb på mindst 1 mio. lejligheder – nogle eksperter taler endda om 4 mio. – et boligsvælg, der er akkumuleret hen over flere årtier siden 1970.

Andre spørgsmål på dagsordenen for Dresden-mødet er miljøbureaukratiske regler, der står i vejen for byggeprojekter: dyre energispare-love, der vil fordyre byggeriet af boliger med 10 % i 2016, bør suspenderes i tre år. Desuden udsendte byggeriets fagforening og den landsdækkende lejerforening et fælles memorandum, der angreb andre bizarre regler, såsom en regel, der tvinger boligbyggere

i Eifel-regionen til at transportere vulkansk jord, der er typisk i denne region, fra byggepladsen til særlige, fjerntliggende affaldspladser. Denne forholdsregel lægger en ekstra økonomisk byrde på 20.000 euro på hvert nyt hjem.

Ministrene vil også drøfte forslag fra byggeindustriektoren om at finansiere en udvidet produktion af præfabrikerede huskomponenter, der ville fremskynde opførelsen af hjem betydeligt. Det er også nødvendigt med skattelettelser for sådanne forcerede programmer.

Pestel-instituttet har gennemført en række undersøgelser, iflg. hvilke det vil være nødvendigt at opføre 400.000 nye standardlejligheder om året for at lukke boligsvælget hen over de næste 10-15 år, inklusive mere end 1 mio. statsstøttede lejligheder i socialt boligbyggeri, som lavindkomstgrupper har råd til. Den aktuelle flygtningekrise har været en katalysator for en stærkt forsinket debat om nye programmer for boligbyggeri.

Obama gør fremstød for tre krige samtidig

29. oktober 2015 – Præsident Obama bevæger USA stadig nærmere til global krig mod Rusland i Europa og Mellemøsten og mod Kina i Asien. Han ønsker at myrde et massivt antal mennesker, og han gør det gennem udflugter og 'snigende missioner' (dvs. missioner, der gennemføres i smug, uden nogen debat og uden korrekt bemyndigelse, -red.) med det formål at sabotere enhver reel diskussion i USA. I stedet for at komme med regulære erklæringer om den vedtagne politik fra Det Hvide Hus, gør Obama det i form af lækker gennem anonyme regeringsfolk

længere ned på rangskalaen til diverse nyhedsorganisationer. Hvis Obama ikke bliver stoppet gennem en forfatningsmæssig fjernelse fra embedet, vil en atomkrig blive resultatet af en eller flere af disse konfrontationer:

* *Wall Street Journal* rapporterede i går, at NATO overvejer at udsende på en fremskreden post et stort troppekontingent i Polen og de tre baltiske stater. Den plan, der er under overvejelse, omfatter udsendelse af en bataljon, omkring 800-1.000 mand, under NATO-kommando i hvert af de tre lande. En light-version af planen går ud på at sprede en enkelt bataljon hen over alle fire lande, men 15-20 % af soldaterne ville i alle tilfælde være amerikanske. Det forlyder, at tyske regeringsfolk giver udtryk for tilbageholdenhed og under private diskussion siger til deres allierede, at de ikke vil true Moskva som en permanent fjende, eller smække Moskva ude af Europa. Begge versioner af planen vil i Moskva blive opfattet som en provokation, hvad tyskerne meget vel ved, men artiklen henviser til unavngivne amerikanske regeringsfolk som kilde, en indikation på, at det er Obama, der har indledt en diskussion om dette fremstød hen imod atomkrig.

*I en anden artikel, der bygger på anonyme lækker fra Obamaregeringen, rapporterer Reuters, at det var Pentagon, der gjorde fremstød for provokationen i Det sydkinesiske Hav, under hvilken destroyeren USS Lassen sejlede frem til inden for 12 sømil fra de kunstige øer den 26. okt. i en »frihed for sejlads«-øvelse. De siger, at Pentagonfolk har krævet en sådan aktion for at udfordre Kina siden maj måned, men at det var Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet, der »bremsede« det indtil denne uge. Men aktionen byggede på en anmodning om »muligheder« fra forsvarsministeren Ash Carter – der trods alt er udnævnt af Obama – angiveligt for at respondere til den hurtige opbygning af disse øer. Det er den samme kampagne hen imod atomkrig, som Obama er engageret i, i Europa.

* Underhåndsudvidelsen af USA's krig i Mellemøsten følger den samme fremgangsmåde, hvor Obama overvejer at udvide USA's

militære operationer i Syrien og risikere et sammenstød med Rusland; og i Irak, hvor regeringen hævder, at amerikanske tropper ikke er involveret i kamp, selv om en amerikansk soldat er blevet dræbt og fem andre såret i kamp, og med Carter, der lover mere af samme slags.

Genopbygningsplan for Syrien: Projekt Fønix: Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

De følgende »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« er blevet udarbejdet efter drøftelser med Syriens myndigheder. Den svenske organisation *Syriska stödkommittén för demokrati* besøgte flere regeringsministerier og myndigheder i Damaskus i december 2014. Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut var en af delegationens deltagere under det ugelange besøg i Syrien. Hussein Askary er formand for Schiller Instituttet i Sverige og desuden redaktør for Executive Intelligence Reviews arabiske hjemmeside, hvor dette dokument er tilgængeligt på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

og på svensk: <http://www.larouche.se/node/4134>

Fønix-projektet

Syrien. Diskussionspunkter om Syriens genopbygning

Af civiløkonom Ulf Sandmark og Hussein Askary, Schiller Instituttet

Hvorfor tale om genopbygning midt i krigens mørke?

Det er håbet, der gør mennesker til mennesker.

Håbet om genopbygning mobiliserer den skabende evne hos alle mennesker. Det forsætter mennesket i en sindstilstand, hvor det er Skaberen nær.

Ved at løfte blikket mod genopbygning og udvikling efter krigen kan Syrien allertydeligst demonstrere det menneskesyn, som står i skarp kontrast til den ondskab og meningsløse ødelæggelse, som fjenden personificerer. Man demonstrerer det ikke blot for sig selv, men også for omverden, og ikke mindst for de fjender, som således vil forstå, at deres krigsførelse ikke fører til noget bedre for dem selv. Syriens planer om genopbygning medfører, at de fjender, der kan tænke, forstår, at de kan få en bedre fremtid ved at samarbejde med regeringen, end ved at fortsætte krigen.

Syriens håb om en fremtid er dets stærkeste våben imod fjendens pessimisme, desperation og umenneskelighed.

Hvem håber, og hvem gør ikke?

Med skabelsen af BRIKS har halvdelen af menneskeheden organiseret sig for at skabe en fremtid for sig selv og menneskeheden. BRIKS-samarbejdet har endelig været i stand til at tilføre kraft til håbet fra Bandung-konferencen, den Alliancefri Bevægelse og 77-gruppen og at hæve verden ud af fattigdom og kolonialisme.

I modsætning til Syrien og BRIKS, så er den vestlige verden domineret af dets finanssystem, for hvilket der ikke findes

noget håb. Værdipapirerne i det globale finanssystem, der beløber sig til en værdi af to millioner milliarder dollar (eng.: 2 kvadrillioner), er, for over 90 % 's vedkommende, ren spekulationsgæld. Dette er et pyramidespil uden sidestykke i verdenshistorien, og det er blevet holdt oppe af konstante kapitalindsprøjtninger fra centralbanker og statsbudgetter. Finanssystemets desperate situation har presset Vestens politikere til at tillade en finansiel udplyndring af ikke alene borgernes opsparinger, men også af realøkonomien.

Denne udplyndring har ført til den græske krise, men den har haft en endnu mere grim effekt i den Tredje Verden. De vestlige banker vil ikke længere med samme lethed kunne udplyndre BRIKS-landene. Metoden til at komme BRIKS og andre selvstændige lande til livs er derfor den destabilisering og det kaos, som terrorister og regionale krige kan sprede i hele Centralasien og ind i Kina, Indien og Rusland for at ødelægge disse nationers lederskab og modstand. Nu er det Syrien, der står i forreste skudlinje for denne politik, der bærer navnet geopolitik, og som er det gamle, britiske imperiums metode til at holde konkurrerende eller fremvoksende verdensmagter nede. Eftersom USA støtter den britiske geopolitik, indgår der også trusler om anvendelse af atomvåben i afpresningen, og verden står *de facto* på randen af en total katastrofe.

Det er desperationen og håbløsheden hos den vestlige verdens finanssystem og de gamle kolonimagter, der projiceres ind i Syrien og andre krigsramte lande i form af støtte til terrorismen og til politikken for regimeskift. Det, der grundlæggende set kan standse krigspolitikken, er en løsning på finanskrisen gennem en bankreform og en genoplivning af den vestlige verdens realøkonomier.

Disse forslag er blevet fremlagt af den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche og hans hustru, Helga Zepp-LaRouche, igennem deres internationale bevægelse, Schiller Instituttet. Mange vestlige politikere kommer nu med tilsvarende forslag for at løse finanskrisen. Det store håb for verden er, at BRIKS-

landene nu kraftfuldt gør fremstød for en sådan økonomisk udviklingspolitik. Sammen kan disse kræfter få Europa og USA til at vende sig bort fra krigspolitikken. Syriens heroiske modstand imod imperiepolitikken føres derfor både på det militære og økonomiske plan. Det forener alle de mennesker i verden, der håber på en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden.

Hvordan skal man betale for genopbygningen, når nationen er ruineret efter krigen?

Den frihed for hele nationen, som Syriens kamp tilsigter, er grundlaget for Syriens økonomi og ret til at skabe kredit og penge. Folket, jorden og de naturlige ressourcer besidder et enormt potentiale. Med en genopbygnings- og udviklingsplan skabes der et endnu større potentiale.

En enlig bonde eller virksomhedsejer kan have brug for kredit fra en anden for at kunne virkeliggøre sit potentiale. En fri nation kan selv beslutte sig til at virkeliggøre sit potentiale. Det sker derved, at nationen udsteder kredit til sig selv, med nationens egen, fremtidige udvikling som sikkerhed. Dette kræver et særligt finanssystem, der kaldes et »kreditsystem«.

Ironisk nok var det netop et sådant kreditsystem, der gjorde det muligt for USA at blive grundlagt og overleve sine første år, og igen overleve, under Abraham Lincolns lederskab, under borgerkrigen og atter engang, under Franklin Roosevelts lederskab, fra og med 1933 og igennem Anden Verdenskrig. Dernæst anvendte Vesttyskland og Sydkorea det samme system til sine genopbygnings-mirakler efter krigen. USA befinder sig nu i en stor, finansiel krise på grund af, at man har forladt dette fungerende system, og nu er man også imod, at BRIKS-landene anvender det.

Det amerikanske kreditsystem blev skabt efter sejren i 1786 i Frihedskrigen imod kolonialismen. Efter råd fra daværende finansminister Alexander Hamilton gav Kongressen en kredit til

en nyetableret Nationalbank, der koordinerede genopbygningen. Værdien af nationens valuta og al statslig gæld fra krigen blev hurtigt stabiliseret, når kreditterne dirigeredes videre til de projekter, som regeringen havde prioriteret. De selvstændige erhvervsdrivende, som blev engageret til at udføre projekterne, kunne komme i gang med det samme ved, at de fik del i kreditten. Gennem denne fremgangsmåde kunne man fuldt ud mobilisere og hurtigt udvikle landets egne ressourcer, på trods af, at landet netop havde været igennem en mangeårig krig.

Grundsynet i Hamiltons kreditsystem var, at økonomien værdisattes ud fra det fremtidige potentiale, og ikke ud fra nuets ruinerede situation. Ud fra en sådan synsmåde er Syrien rigt og kan selv finansiere størstedelen af den genopbygning, som kan virkeliggøre Syriens potentiale.

Hvordan skaber man kreditter i traditionen efter Hamiltons system til genopbygning?

Udgangspunktet for et kreditsystem er den genopbygningsplan, der trin for trin beskriver, hvad nationen planlægger at have gennemført på forskellige tidspunkter. Med denne plan som grundlag kan staten udstede de nødvendige kreditter for at sætte al tilgængelig arbejdskraft, maskinkapacitet og tilgængelige materialer i arbejde. Staten giver så tilladelse til, at projekterne kan startes op, og sørger samtidig for, at der er kredit til rådighed til projekterne. Projekterne kan ledes af enten privatforetagender eller statslige myndigheder.

Til udstedelsen af denne kredit har staten behov for både centralbanker og særligt etablerede Genopbygningsbanker. Den syriske nation kan, på samme måde, som Egypten gjorde det, da man lod folket finansiere den Nye Suezkanal, udstede medejerbeviser i Genopbygningsbanken, der er særligt beregnet til syriske borgere i hjemlandet eller i udlændighed.

På denne måde får genopbygningsbanken en egenkapital til

udstedelse af kreditter. Den syriske stat bevarer majoritetsindflydelsen i Genopbygningsbanken.

Ud over denne normale mekanisme til udstedelse af bankkreditter vil man yderligere få brug for en Hamilton-kreditgivning ved, at Centralbanken skaber kredit, som den låner ud til Genopbygningsbanken. Med denne kompletterende kreditmekanisme vil staten have tilstrækkelig med kredit til at kunne gennemføre den hurtigst mulige genopbygning af Syrien.

Når regeringen har givet grønt lys til et projekts opstart, overfører Genopbygningsbanken kreditten til en konto for projektet. De myndigheder eller foretagender, som af regeringen har fået til opgave at gennemføre genopbygningsprojektet, betaler sine leverandører og arbejdere med disse kreditter. Dette fortsætter, indtil projektet er færdigt. Alle nye sedler og kreditter fra Genopbygningsbanken har da fået en sikkerhed i form af det fuldførte projekt.

Hvordan kan de private banker mobiliseres til fordel for genopbygning?

Retten til at skabe kredit er en vigtig naturressource for en nation, som staten må anvende for at gennemføre genopbygningen. Det er helt afgørende, at kreditterne ikke vandrer videre til spekulation og pyramidespil, som i den vestlige verdens globaliserede banker i dag. De syriske banker må derfor begrænses i deres aktivitet derigennem, at de ikke må drive nogen form for investerings-bankaktivitet, såsom selvstændig handel og handel med værdipapirer. Det drejer sig ikke om at forbyde handel med værdipapirer, men det må holdes totalt adskilt, både ejerskabsmæssigt og personelmæssigt, fra enhver kommerciel bankvirksomhed.

Fra den amerikanske præsident Roosevelts tid i 1933 og frem til 1999 fandtes der i USA en sådan bankopdelingslov (Glass-Steagall Act), der foreskrev en total separation, og så længe,

denne lov var i kraft, opstod der ingen systemisk krise for de amerikanske banker. Hvis man snarest gennemfører en sådan bankopdeling i Syrien, kan de kommercielle banker mobiliseres til fordel for genopbygning. Kun herved vil tilskud af kredit fra Genopbygningsbanken kunne gencirkuleres i bankerne og skabe ringe i vandet i realproduktionen. Desuden må kreditterne fra de private banker, så længe genopbygningen finder sted, være strengt rationerede således, at de dirigeres til det, som behøves iht. genopbygningsplanen, til sådanne kategorier af lån, som er nødvendige for virksomhedernes og menneskenes reelle behov.

Med et reguleret, kommercielt banksystem kan Genopbygningsbanken benytte sig af private banker til at formidle sine kreditter til kommissionerede virksomheder og udbetale pengene. I dette tilfælde henvender virksomheden sig til sin lokale bank, som igen henvender sig til Genopbygningsbanken for at få den kredit, som er godkendt til projektet.

Må nationen gældssætte sig til udlandet for genopbygning?

Nationens egen skabelse af kredit i Hamiltons tradition kan sætte alle indenrigsressourcer i fuldt arbejde, men kan ikke betale for det, som må importeres til genopbygningen. Til dette kræves først og fremmest udenlandsk valuta fra eksportindkomster, men dette vil heller ikke være tilstrækkeligt i de første år. Nationen må optage store lån i udenlandsk valuta for at kunne importere de maskiner og det udstyr, som behøves. Hvis lånene kobles direkte til genopbygningsplanen, kan denne gældssætning gøres både langfristet og tilpasset projektets tilbagebetalingsevne. Disse udenlandske lån bør også kunne holde en lav rente, eftersom lånene er værdisikrede gennem deres binding til reelle projekter. Syrien kan ikke regne med at kunne få større lån fra den vestlige verdens kriseramte finansinstitutioner. Derimod er der mulighed for at finansiere import af vigtigt maskinel, selv midt i en stor finanskris, gennem bilaterale

handelsaftaler med enkelte, interesserede vestlige lande. Med denne fremgangsmåde kan en sådan nation indgå en aftale om at skabe en kreditmulighed i sin egen valuta til eksport af landets maskiner og varer til Syrien. En række af sådanne bilaterale aftaler med interesserede nationer kan klare anskaffelsen af udenlandske varer til genopbygningen.

BRIKS-nationernes Nye Udviklingsbank er nu i færd med at blive opbygget i overensstemmelse med det nye paradigme for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. BRIKS har det udgangspunkt at udstede kredit ud fra projektets fremtidige potentiale og ikke ud fra den nuværende betalingsevne i de lande, der ønsker at påbegynde projekterne. De samme principper vil også blive anvendt af de mange andre fonde, der er blevet skabt for at realisere bygningen af Den nye Silkevej. Her bør et frit Syrien have store muligheder for at skaffe lån i udenlandsk valuta til vigtige, store infrastruktursatsninger.

Eftersom gældssætningen i det nye paradigme mod-svares af de nye projekter, der gennemføres, er det en god gældssætning. Jo mere af en sådan gæld, der tilsigter at realisere landets potentiale, desto bedre. En sådan gæld bliver ikke en lænke, men en målestANDARD for, hvor meget Syrien satser på fremtiden.

Hvilket syrisk fremtidspotentiale kan udløses af genopbygningskreditte?

1. Folket som bærere af alt potentiale.

Hvis man ikke prioriterer sikkerhed for fødevareforsyning, nødgenhusning, sundhedsydelser, uddannelse og arbejde, kan hele folkets potentiale ikke udløses. Til dette kræves der den bredest mulige mobilisering af nationens tilgængelige ressourcer fra de statslige myndigheder, helt ned til mikro-niveau. Lokale forvaltninger må, foruden budgetmidler, også kunne få del i statens dirigerede kreditgivning fra Genopbygningsbanken. Dette vil kunne igangsætte alle lokale

kræfter og ressourcer til genrejsning af skoler, lægehuse, el og vandforsyning, såvel som den hurtigst mulige forøgelse af lokal produktion af mad og andre vigtige fornødenheder. Særlige kreditter bør dirigeres til tidligere ejere af industriforetagender og landbrug, der er blevet ødelagt i krigen, såvel som også til entreprenører, der vil starte nye foretagender. Terroristernes målrettede ødelæggelse af alle lægemiddelindustrier viser, hvilken strategisk betydning disse har, hvilket også er gældende for den omstridte olie-, gas- og petrokemiske sektor. Også den videre forædling af bomuldsproduktionen og andre landbrugsprodukter i f.eks. Syriens berømte tekstilindustri udgør en stor genopbygningsopgave, sammen med hele den øvrige industrisektor. Særlige arbejdsbrigader bestående af arbejdsløse kan også finansieres på samme måde for at bygge det, der er behov for, og samtidig arbejde de arbejdsløse til stadig mere kvalificerede opgaver. Hærens ingeniørtropper kan udgøre kernen i disse arbejdsbrigader og gennem disse genopbygningsprojekter fortsætte med at forsvare det syriske folk.

2. Genstart af tidligere fungerende infrastruktur og erhvervsgrøner med potentiale.

Genopbygningsbankens kreditgivning kan finansiere det store behov for at reparere den vigtigste infrastruktur: energi, el-systemet, vand og kommunikation. Kreditterne kan udvides, indtil alle tilgængelige, kvalificerede arbejdere, maskiner og materiel er i fuld anvendelse. På denne måde kan genopbygningen organiseres på den mest effektive måde med tanke på de muligheder, der er for en fremtidig infrastruktur. Genopbygningen kan direkte orienteres mod skabelsen af en ny infrastrukturplatform på højeste niveau af teknik og produktivitet.

Erfaringerne fra krigen med håndteringen af den mest avancerede teknologi for fly, robotter, elektronik og maskiner kan gøres til udgangspunkt for videreuddannelse og civil

tilpasning i nye industrier, baseret på denne teknik. En målorienteret udvikling af den kemiske industri, der er baseret på råvarer fra gas- og olieindustrien, kan fremme nye industrier for videreforædling, for fremstilling af kunstgødning, plastikprodukter, pulverjern og højteknologiske produkter. I BRIKS-landenes nye paradigme vil den kerneteknologiske industri, der blev bombet i stykker af Israel, også blive genopbygget til produktion af energi, afsaltning af havvand og indtræden i iso-topforskningens nye økonomiske æra.

3. Den nye teknologis potentiale i genopbygningen.

Man må give særlig kreditstøtte til mulighederne for at skabe et teknologisk spring, når man alligevel skal erstatte udstyr. Eksempelvis kan nye jordkabler til erstatning for ødelagte el-ledninger kompletteres med IT-ledere af fiber. Målestokken for den energi, der bør prioriteres, er energigennemstrømningstætheden. Præcis som en øget energitæthed hos soldatens våben, mht. præcision og kraft/cm², øger effekten mod fjenden, således er også energitætheden i den fredelige arbejders teknologier parameteret for at øge produktiviteten og finde det højeste potentiale for realøkonomisk gavn.

4. Projicering af de Nye Silkevejes internationale udviklingspotentiale ind i Syrien.

Muligheden for at forbinde transporten på Middelhavet, Det indiske Ocean, Det røde Hav, det Kaspiske Hav og Sortehavet har været grundtanken i præsident Bashar al-Assads visionære strategi »De fem Have«. Udviklingsdynamikken i BRIKS-nationernes tilvækst, og mange initiativer til udbygning af de Nye Silkeveje både til lands og til vands, kan projiceres ind i Syrien, hvis denne vision gøres til udgangspunkt for Syriens nye infrastrukturindsats. (jvf. EIR's kort) Det drejer sig ikke udelukkende om transport, men om internationale udviklings-korridorer, der tilfører Syriens gamle Silkevejs-

handelspladser ny, langsigtet tilvækstkraft. Ud over jernbaner bygges korridorerne som et bredt bælte med anden infrastruktur, både pipelines, vandprojekter, industri og landbrugszoner og nye byer. Det Nye Silkevejsperspektiv er så gennemgribende, at Syrien kan påbegynde planlægning for i samarbejde med nabolandene at udvikle og udnytte vandressourcerne, gøre ørkenen grøn, mildne sandstorme og tilbageerobre store ørkenområder til dyrkning og bosættelse på maksimal måde.

Hvordan projiceres de Nye Silkeveje ind i Syrien?

1. Forbindelse til Bagdad og Teheran

Kinas strategi for »Ét bælte, én vej« for at udbygge de gamle silkeveje til udviklingskorridorer med moderne transportsystemer har ikke kun til hensigt at nå frem til Europa, men også via Iran at nå frem til Egypten og Afrika over land. Jernbanen fra Teheran til Kairo vil blive bygget over Kermanshah til Bagdad, Amman og Akaba. Med den planlagte forbindelse over Sharm el-Sheik når jernbanen helt frem til Kairo. Med bygningen af en relativ kort jernbanestrækning fra Deir ez-Zur til den irakiske grænseby Abu Kamal opnår man jernbaneforbindelse fra Bagdad, men det betyder mere end dette. Det betyder, at den gamle Silkevej langs Eufrat atter gøres til Syriens øst-vest-udviklingskorridor og giver ny energi til Aleppos ødelagte industrizoner. En sådan jernbane bygget i samarbejde med Irak åbner en direkte jernbaneforbindelse fra Syrien til Basra og vil være et stort skridt i virkeliggørelsen af De fem Haves strategi derved, at den etablerer en direkte kontakt mellem Den arabiske Golf (den Persiske Golf) og det Indiske Ocean.

Jernbanen fra Bagdad og Teheran vil også føre handel over land fra Kina og Centralasien til Syrien. En stor gren af Den nye Silkevej fra det vestlige Kina og Centralasien passerer Teheran. Desuden bliver en landrute fra Indien og Pakistan mulig via det iranske jernbanenet, som er bygget frem til

Zahedan lige ved det pakistansk/indiske jernbanenet, som engang i fremtiden vil blive åbnet.

Jernbanen fra Teheran åbner desuden for forbindelse til landene ved det Kaspiske Hav som næste trin i »De fem Haves strategi«. Transporterne fra Rusland på den såkaldte Nord/Syd-korridor, som har forbundet St. Petersborg med den iranske havneby Bandar Abbas, og senere desuden med havnebyen Chabahar på kysten af det Indiske Ocean, går både på og langs begge sider af det Kaspiske Hav og vil også blive en forbindelse til Syrien.

Via Basra kan det omtalte højhastighedstog fra De forenede arabiske Emirater til Kuwait med forlængelsen forbindes til Oman og Yemen. Alle disse handelsveje vil, ligesom den gamle Silkevej, blive projiceret ind i Syrien mod Aleppo, og dernæst kommer udviklingskorridoren til at fortsætte til det krigsramte Idlebs industrizoner og Latakias Middelhavs-havn, der må udbygges.

Næste skridt bliver bygningen af jernbanen fra Deir ez-Zur til Tadmor/Palmyra, den legendariske Silkevejs-by, hvor Silkevejsfestivalerne afholdtes hvert år før krigen. Denne manglende forbindelse vil skabe en jernbaneforbindelse fra Teheran og Bagdad direkte til Damaskus og Beirut.

2. Forbindelsen til Kairo

Egyptens dynamiske udvikling, med den Nye Suezkanals planlagte, gigantiske, nye industriområde, kan trækkes ind i Syrien, når den nye jernbane fra Kairo til Amman åbnes. Den gamle jernbane fra Amman kan genopbygges som en højhastighedsbane til Damaskus og de store byer Homs og Hama og op til Aleppo i nord. På denne måde kan også søfarten fra landene ved Det røde Hav og hele Afrikas østkyst via havnen i Akaba få en jernbaneforbindelse til Syrien. Egyptens planer om jernbanesamarbejde langs Nilen mod syd vil også øge kontakten ikke bare med Sudan, men også Østafrika via Etiopien, som har

verdens højeste, økonomiske tilvækstrate.

Når Hejaz-jernbanen genopbygges med højhastighedsteknik, kan Damaskus atter blive udgangspunkt for rejser til Medina og Mekka. Via denne jernbane kan desuden forbindelsen fra Yemen åbnes, og også fra Afrika via Yemens planlagte tunnel under Bab el-Mandeb til Djibouti.

Fra Egypten vil også den påbegyndte bygning af den arabiske gasledning blive færdig og blive forbundet med den planlagte nye gasledning fra Iran til Syrien, så alle tilsluttede lande både kan eksportere deres egenproducerede gas og tage den gas, som de behøver til forbrug.

3. Forbindelsen til Europa og nordpå til Sortehavet og Rusland.

Når grænsen mod nord åbner, vil Syrien igen kunne blive den store korsvej, så snart bygningen af højhastighedsjernbanen fra Europa til Kairo åbner. Det vil tilføre kraft til alle de krigsramte storbyer: Aleppo, Hama, Homs og Damaskus. I alle byerne kan et lokalt trafiksystem bygges med den nye, tavse magneteknik på piller. Denne teknik giver højere hastigheder og højere energitæthed samtidig med, at det kan bygges hurtigt, idet man undgår problemer med ikke-udgravede arkæologiske fund, der standsede tunnelbaneprojektet i Damaskus. Det vil forbinde byerne og deres regioner i en bred udviklingskorridor fra nord til syd gennem hele det vestlige Syrien.

Også Kinas handel med Europa via den Nye Silkevejskorridor gennem Iran og Tyrkiet vil i Tyrkiet blive forbundet til den nord/sydgående korridor gennem Syrien. Mod nord vil Aleppo og den syriske nord/sydlige udviklingskorridor tiltrække handel fra Armenien og Aserbajdsjan og via disse, fra Rusland.

Landene omkring Sortehavet når direkte ind i Syrien gennem havnebyerne Samsun og Istanbul. Til Istanbul går den nye »Vikinglinje« med jernbanegods fra Litauens havneby Klaipeda,

hvilket også tilknytter transporter fra Østersøregionen og Sverige.

4. Forbindelsen Middelhavet

Siden indvielsen af den Nye Suezkanal i august måned i år er nye, store strømme af varer fra Kina og Indien begyndt at komme til Middelhavet ad den Maritime Silkevej. Der er i øjeblikket planer om at bygge en række havne for at håndtere den nye varetilstrømning. Det gælder for Piræus i Grækenland og Taranto, Crotone og Gioia Tauro i det sydlige Italien. Forud for dette har man planlagt en udbygning af højhastighedstog mod nord til Centraleuropa gennem både Italien og Balkan. Kina deltager i planlægningen af en ny kanal gennem Balkan fra Thessaloniki via floderne Axios/Vardar og Drina op til Europas transportårer Donau, der tiltrækker trafik fra Rhinen i Tyskland. Dette åbner også op for transport til Syrien, hvis man udbygger havnene i Latakia og Tartous.

Hele Middelhavsområdet kan blive et udviklingsområde, der kan imødegå krisen med arbejdsløshed i både Nordafrika og det sydlige Europa. For at dette kan realiseres, har Schiller Institutet udarbejdet en »Marshallplan for Middelhavsområdet«¹, der indeholder mange af de fremtidige projekter.

1 Engelsk Specialrapport: Program for an Economic Miracle in Southern Europe, the Mediterranean Region and Africa: SE kort her:

http://larouche.se/svenska/media/20120612-meditprog_en_0.pdf

Rapporten er oversat til dansk, se her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

5. Tunneller, der planlægges mellem Tunesien og Sicilien og under Gibraltarstrædet.

Langs den nordafrikanske kyst skal Egyptens første

kernekræftværk bygges med mulighed for afsaltning af havvand til ferskvand, til beboelse, landbrug og industri. Afsaltningsprojekter kan gennemføres også andre steder langs kysten, og frem for alt i Gaza. Tunesien har store, potentielle landbrugsområder i de store saltmarsker Sud. Siden begyndelsen af 1900-tallet har man haft forhåbninger om at fjerne saltet med vandprojekter og gøre en stor region i det sydlige Tunesien og det østlige Algeriet frugtbar, projekter, der med dagens teknik kan gøres endnu bedre og videre.

Andre store projekter, der er på tegnebrættet, er at lede vand fra det centrale Afrika og til det nordlige Egypten til området nærmest Libyen. Der ligger den store Qattara-sænkning under Middelhavets niveau, der således vil kunne fyldes med ferskvand, så der dannes en stor sø. Sammen med nye jernbaner og veje gennem Sahara til en stor havn ved Middelhavet kan en hel række byer bygges, og et stort ørkenområde befolkes.

Der er også det store Transaqua-projekt til afledning af vand fra Congoflodens øvre dele i en selvrindende kanal til Tchadsøens vandområde. Det indebærer enorme udviklingsmuligheder ved, at Tchadsøen reddes og et stort område i det sydlige Sahara kan genopdyrkes og udvikles. Gennem BRIKS-landenes Nye Udviklingsbank findes der store muligheder for at komme i gang med flere af disse projekter.

Muligheden er til stede for at inddrage Europa og USA i et samarbejde med BRIKS-landene om denne økonomiske udviklingspolitik, så man satser på en genopbygning af sin realøkonomi i stedet for fortsat at kollapse med sit syge finanssystem og sin krigspolitik med folkemord.

Henvisninger til kort m.v.:

Kort 1 over Verdenslandbroen fra EIR-rapporten »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« (»The New Silk Road becomes The World Land-Bridge«) <http://worldlandbridge.com/>

Den engelske rapport er på 374 sider. Pris 35 USD i digital

pdf-format, med blødt omslag 50 USD.

Udførlig dansk introduktion til rapporten v/Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Kort 2 fra EIR-rapporten på dansk, Et økonomisk mirakel for Sydeuropa, Middelhavsområdet og Det afrikanske Kontinent, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3301>

Kort 3 over projiceringen af Den nye Silkevej ind i Syrien (et noget større kort)

<http://www.larouche.se/media/1650/view>

Læs mere om besøget i Syrien (på svensk):

<http://www.larouche.se/artikel/vad-jag-sag-i-syrien>

Nærværende artikel »Diskussionspunkter om Syriens genopbygning« på arabisk:

<http://arabic.larouchepub.com/2015/10/24/752>

Og på tysk:

<http://www.solidaritaet.com/neuesol/2015/44/phoenix.htm>

BRIKS' ministre for videnskab og teknologi mødes i Moskva, drøfter fælles videnskabelige

udviklingsprojekter

28. oktober 2015 – Ved det tredje BRIKS-ministermøde om videnskab, teknologi og innovation, der blev afholdt i Moskva den 27.-28. okt., mødtes ministrene for videnskab og teknologi fra de fem BRIKS-nationer for at diskutere prioriteter inden for forskning og udvikling og udarbejde en arbejdsplan for de næste tre år (2015-2018) inden for områderne videnskabs-, teknologi- og innovationssamarbejde mellem BRIKS-landene, rapporterer niticentral.comi dag.

Ifølge Sputnik sagde Ruslands uddannelses- og forskningsminister, Dmitri Ivanov, i går, at BRIKS-lande kunne være involveret i Ruslands projekter for skabelse af stor-installationer. »Mens vi arbejdede med disse projekter, forstod vi, at den succesrige fremgang for sådanne projekter kun er mulig på basis af et tæt, internationalt samarbejde«, sagde han. »I dag har vi en enestående mulighed for at kombinere russiske ressourcer med andre BRIKS-medlemmers ressourcer for skabelse af disse og andre store forskningsstrukturer, der vil gøre det muligt for vore lande at indtage førende positioner i de tilsvarende videnskabelige felter.« Han tilføjede, at Rusland havde foreslået at oprette en fælles BRIKS-organisation for at udarbejde en slagplan for skabelse af store forskningsinstallationer i verdensklasse på medlemsstaternes territorium.

Relateret hertil var opfordringen, der kom fra Indiens minister for videnskab, teknologi og videnskab om Jorden (eller geo-videnskab), dr. Harsh Vardhan, om, at BRIKS skulle etablere et multilateralt finansieringssystem for at støtte forskningsprojekter med deltagelse af flere lande, rapporterer Indiens avis Business Standard i dag. Dr. Vardhan hilste ligeledes et foreslået BRIKS-initiativ om skabelse af Global Forskning i Avanceret Infrastruktur-Netværk (GRAIN) velkomment. Det er presserende nødvendigt, sagde han, for medlemsnationer at identificere deres fælles behov og dele

information om eksisterende forskning i stor-infrastruktur.

Dr. Vardhan meddelte også, at man vil afholde en fem dage lang BRIKS-konklave for Unge Videnskabsfolk i marts 2016 på det Nationale Institut for Avancerede Studier i Bangalore, Indien, ud fra hvilken det forventes, at man vil skabe et BRIKS-korps for Unge Videnskabsfolk.

Foto: Dr. Harsh Vardan

POLITISK ORIENTERING den 29. oktober 2015: Flygtningekrisen: kræves: handling nu// Obama truer Kina med militære midler

Med formand Tom Gillesberg

NY Times leder retter hård

kritik mod Obamas militære optrapning i Syrien: Det kunne "føre USA ud i en direkte krig med Rusland"

28. oktober 2015 – Leder i New York Times den 28. oktober retter hård kritik mod, hvad den kalder Obamaregeringens "militære optrapning i Irak og Syrien", fordømmer Kongressen for ikke at modsætte sig det faktum, at Obama er gået i krig uden Kongressens godkendelse og advarer om, at det kan føre til en direkte krig med Rusland.

"Obamaregeringen tager skridt til at udvide en militær-kampagne, som stadig er blottet for strategisk sammenhæng", fastslår lederen i Times. "I stedet for at modsætte sig en optrapning af amerikanske militær-styrker i den syriske krig, kræver flere fremtrædende medlemmer af Kongressen uansvarligt endnu hårdere fremgangsmåder ... Pentagon fortsætter med at kalde militær-kampagnen i Syrien og Irak for en 'rådgivnings- og hjælpe'-mission, en beskrivelse, som var misvisende i starten af kampagnen, og som nu er absurd. Ved trinvist at øge sin militære rolle i en omfattende, kompliceret slagmark, bliver USA suget ind i en ny krig i Mellemøsten."

Lederen siger derefter, at Obamas politik "mangler juridiske rammer samt et opnåeligt mål", og tilføjer: "Med nogle få undtagelser, synes lovgiverne totalt uanfægtede over, at de tillader en præsident at gå i krig uden udtrykkelig tilladelse fra Kongressen ... Brugen af hr. Assad, en morderisk leder, som har mistet enhver legitimitet, har i princippet en indlysende appel. Men sådan en fremgangsmåde vil næsten med sikkerhed være katastrofal, fordi det vil føre USA ud i en direkte krig med Rusland og Iran, som støtter ham militært. Selvom det skulle lykkes Washington at tvinge ham fra magten, kunne det

tjene den islamiske stats fremmarch, noget, som kun vil føre til mere blodbad.

Levevilkår i London årsag til tuberkuloserater værre end i Afrika

28. oktober 2015 – Levevilkårene i visse dele af London synes at være værre end i nogle dele af Afrika, i hvert fald hvad angår tilfælde af tuberkulose. London Assembly rapporterer, at visse dele af London har højere TB-rater end Rwanda, iflg. BBC. En tredjedel af Londons kommuner har TB-rater, der overstiger 40 tilfælde pr. 100.000 indbyggere. Visse administrative enheder i Brent, Ealing, Harrow, Hounslow og Newham har rater på mere end 150 pr. 100.000 indbyggere. Indsatte i fængsler, de hjemløse, mennesker med stof- og alkoholmisbrug, flygtninge og migranter var især udsat for risiko.

Alt imens BCG-vaccinationen mod TB anbefales for alle nyfødte i London, så findes der ikke sådanne tilbud i 8 af de 24 bykommuner.

Tag ikke fejl: dette har intet med migrantkrisen at gøre; infektionsraten blandt Londonborgere, der er født i Storbritannien, er steget, mens den er faldet blandt dem, der er født i udlandet.

Mens kommunen Newham har en rate på 107 tilfælde/100.000 mennesker, så er tallet for 2013 fra

Verdenssundhedsorganisationen for Rwanda 69 og for Irak 45; London ligger også efter Algeriet og Guatemala. Gennemsnitsraten pr. 100.000 i Storbritannien som helhed er 13.

Ruslands udenrigsminister: BRIKS er forpligtet over for international lov, ikke regimeskift og kaos

28. oktober 2015 – I en tale den 26. okt. til BRIKS Globale Universitetstopmøde (GUS) i Moskva understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at BRIKS-alliancens nationer er »stærkt forpligtet over for de fundamentale principper og normer i international lov. Vi taler til støtte for at styrke FN's centrale, koordinerende rolle i verdens anliggender, og vi accepterer ikke forsøgene på at løse problemer ud fra en magtposition, gennem indblanding i interne anliggender og nogle landes læggen pres på andre lande, inkl. den ensidige gennemtvungelse af sanktioner.«

Han anklagede, at den stigende trussel fra terrorisme og ekstremismens fremmarch i Mellemøsten og Nordafrika er et resultat af ekstern indblanding i svage statslige institutioner i regionen. Desuden hævdede han, »forsøgene på at gennemføre geopolitisk manipulation og vælte uønskede regimer førte til ødelæggelsen af sikkerhedsmekanismer, kaos, anarki, risiko for statens kollaps og terroristers overtagelse af deres territorier.«

Kinas ambassadør til USA undsiger Obamas krigs- provokationer

28. oktober, 2015–Kinas ambassadør til USA, Cui Tiankai fordømmer i dag direkte Obamas åbenlyse trussel om krig mod Kina med den provokation det er at sende krigsskibe ind på Kinas suveræne territorium.

"Jeg mener, at det USA gør, er en meget alvorlig politisk og militær provokation" siger Cui i et interview med det amerikanske tv-nyhedsnetværk CNN. "Det er et klart forsøg på at eskalere situationen og at militarisere regionen. Så vi er meget bekymrede over det".

Cui kaldte den amerikanske aktion en "absurd og endog hyklerisk holdning" om at bede andre om ikke at militarisere regionen, samtidig med, at USA selv så hyppigt sender militære fartøjer dertil, ifølge CNN.

Han siger at handlingen blev foretaget "i total ligegyldighed i forhold til international lov". I FN-konventionen om Havretsloven er der klare regler om sikkerhed for sejlads, sejladsfrihed og uskyldig transit, sagde Cui, idet han noterede at Kina har underskrevet UNCLOS, men at De Forenede Stater ikke har. "Det, USA gør, er totalt imod reglerne, ordlyden og ånden i konventionen.

Cui sagde, at USA's handling i virkeligheden vil tvinge Kina til at indsætte militære styrker i regionen: "Vi er nødt til at sikre os, at vi har tilstrækkelige midler til at sikre vores suverænitet der, at beskytte vores legale rettigheder der, og ... at opretholde fred og stabilitet der, og at ingen

vil have nogen illusioner om at kunne fortsætte med at provokere”, sagde han.

”Og det vil bestemt ikke svække vores holdning og engagement i at udvikle et sundt og stærkt forhold til USA. Men det er et tovejs spor, og vi er nødt til at se gensidige handlinger fra USA” tilføjede han.

USA's presse bifaldt hadefuldt og brovtent Obamas ageren over for kineserne. David Ignatius fra Washington Post udgav ovenikøbet en fantasi om, at Xi Jinping blev mødt med trusler om mord og opstande internt i Kina på grund af sin udrensning af korrupte medlemmer af det kinesiske kommunistparti.

Ikke desto mindre, rapporter Japans NHK-presse, vil øverstbefalende for U.S. Pacific Command, admiral Harry Harris, besøge Kina næste mandag for forhandlinger med det kinesiske militær. Forhandlingerne var planlagt, før USA sendte en destroyer ind i kinesisk suverænt område.

Global Times, det regerende kommunistpartis officielle avis, udgav et mere giftigt svar. Idet de rådede Kina til ”at forholde sig roligt”, angiver de den nødvendige kurs: ”Som modsvar mod de amerikanske chikanerier bør Kina omgås Washington taktfuldt og være forberedt på det værste. Det kan overbevise Det Hvide Hus om, at Kina, på trods af uvilje, ikke er bange for at udkæmpe en krig med USA i regionen, og er fast besluttet på at tage vare på dets nationale sikkerhed og værdighed. Beijing bør udføre anti-chikane operationer. Vi skal først observere de amerikanske krigsskibe. Hvis de, i stedet for at passere forbi, stopper for yderligere handlinger, er det nødvendigt for os at indlede elektroniske indgreb, og endda sende krigsskibe, fastlåse dem med radarinformation til affyringskommandoen og flyve over de amerikanske skibe”.

Leder, 29. oktober 2015: Sandheden er afgørende: Obama er en morder, og han må fjernes fra embedet nu

I går udstedte Lyndon LaRouche på ny et presserende nødvendigt krav om, at Barack Obama omgående må fjernes fra USA's præsidentskab ved forfatningsmæssige tiltag, for at han ikke skal føre hele planeten ud i en atomar udslettelseskrig. LaRouche henviste til Obamas seneste runde med militære provokationer imod Kina i Det sydkinesiske Hav, hans eskalerende krig i Syrien og hans masseorderiske droneprogram – blandt andre – som typiske eksempler på den politik, der som en skrigende nødvendighed må bringes til ophør.

LaRouche erklærede under en diskussion i dag med LPAC Policy Committee:

»Jeg mener, at problemet her ligger i det faktum, at Obama ... Obama er grundlæggende set i færd med at foretage træk, som han gør med operationerne ved Kina osv., og han er fast besluttet på at lancere en atomkrig. Og alle tendenser i hans adfærd går i den retning. For eksempel som angrebet på den medicinske facilitet [i Kunduz, Afghanistan]. Fyren er i virkeligheden en morder. Han er slet og ret en morder, og han bør smides ud af embedet.«

»Og hvis vi ikke siger dette og fører en kampagne omkring dette, så mener jeg, at verden som helhed, verdens folk som helhed, står på randen. Se blot på, hvad Obama er i færd med

at foretage sig i Kina, med angrebet på Kina, som er en absolut forfalsket operation.»

»Obama viser sine fæle poter, eller sine blodige poter, i diverse operationer. Denne mand må trækkes ud, hans embedsperiode må annulleres! Vi har et præsidentielt princip, under hvilket han må klassificeres, og under hvilket han må fjernes fra embedet. Hvis vi ikke fjerner ham fra embedet, så vil vi komme ud i en meget farlig situation.»

»Den anden side af sagen er, at vi ikke har en Kongres, der er kompetent til at udtrykke sig, som det er nødvendigt. Gå tilbage til præsidentskaberne før denne. Vi har før haft disse. Man kan ikke være useriøs med dette og behandle det ved at sige: 'Vi må forhandle os igennem det her.'«

»Vi må sige, 'Nej!' Og jeg mener, at vores organisation har evnen til at sige 'nej'. Og jeg mener, at vi må sige nej ved simpelt hen at opregne nogle af de forbrydelser, han har begået. Og sige: Disse forbrydelser, alt imens de ikke er afgjort mht. en endelig afgørelse, så er faktum, at kravet er, at han må underkastes undersøgelse for at demonstrere, hvorfor han ikke skal smides ud af embedet. Det er der beviser nok til.»

Den seneste tids række af forbrydelser, som Obama har begået, inkluderer bl.a.:

- Provokationen den 27. okt. med at sende et amerikansk krigsskib ind i Det sydkinesiske Hav, mens han lover at fortsætte med lignede provokationer til vands og i luften i den nærmeste fremtid. En direkte militær nærkontakt mellem USA og Kina bliver højst sandsynlig, hvis dette fortsætter.
- Lækken fra Obamaregeringen den 27. okt. til *Washington Post*, Reuters og andre medier om, at hans regering har en operationel plan på bordet om at sende amerikanske

specialtropper og andre tropper ind i Syrien – en total overtrædelse af USA's Forfatning og af International Lov – der blot venter på grønt lys fra præsidenten. Dette kunne føre til en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland på den mellemøstlige arena.

- Det amerikanske militærs overlagte bombing den 3. okt. af et Læger uden Grænser-hospital i Kunduz, Afghanistan, der resulterede i over 30 dødsfald, til trods for, at der på forhånd var udgivet fuld information om koordinaterne for dette hospital. Dette udgør en krigsforbrydelse, der berettiger til retsforfølgelse. Obamaregeringens skamløshed opmuntrede tydeligvis Det saudiske Kongerige til at udføre en lignende grusomhed imod et LuG-hospital i Yemen den 26. oktober.
- Det løbske, illegale droneprogram for drab, under hvilket Obama personligt udvælger og ved sin underskrift godkender det koldblodige mord på mistænkte terrorister og uskyldige tilskuere over en kam, som det for nyligt er blevet afsløret af websiden The Intercept.
- Obamas fortsatte og ubøjelige engagerende forpligtelse til at redde (bailout) det bankerotte Wall Street-system ved at tage livet af Amerikas fysiske økonomi og Amerikas befolkning – et system, der i stedet bør fjernes og erstattes med LaRouches økonomiske program med Verdenslandbroen.
- Obamas principielle ansvar for at skabe den flygtningekrise, der har bragt Europa til den yderste klippekant, gennem de illegale krige, som han og hans forgænger George Bush lancerede i hele regionen, og senest i Syrien.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede i sine bemærkninger ved konferencen i Washington den 27. okt. med fhv. senator Mike Gravel, så har denne flygtningekrise nu nået kogepunktet og har konfronteret Europa med en knald-eller-fald-situation for sin blotte eksistens. Hele den Europæiske Union er ved at smuldre, stedt over for krisen, der er meget mere end en

flygtningekrise: det er en massemigration og en eksistentiel krise. Den eneste løsning, understregede Zepp-LaRouche, er at bringe reel udvikling ind i Mellemøsten og Afrika ved at forlænge Verdenslandbroen ind i disse områder. USA og Storbritannien bør deltage i at sikre denne løsning, erklærede hun. Eftersom det var Det britiske Monarki, og i USA Bush- og Obamaregeringerne, der var årsag til krisen.

I går understregede LaRouche:

»Denne karl Obama må holdes tilbage, og hvis han ikke bliver det, er I alle døde, det er den risiko, vi løber. Og jeg mener, at vores fremgangsmåde må defineres ud fra disse referencerammer. Jeg mener, at vi må gøre dette drone-spørgsmål til det absolutte topspørgsmål. Hvis der er nogen, der siger, at det kan retfærdiggøres, er det en løgn – du narres til at godtage en løgn. Når man myrder folk, så myrder man dem! Og man siger 'du myrder dem'.

Og Obama er grundlæggende set en morder; han er en masse-morder. Den aktuelle præsident for USA er en masse-morder! Hvis man vil redde USA, så må man sige dette. Hvis man ikke siger dette, ja, så kunne du være den næste, der ryger.«

Med hensyn til dem, der har været så bange for Obama, at de har været paralyseret til handlingslammelse og til at tolerere hans nazistiske forbrydelser, erklærede LaRouche:

»Sandheden er af afgørende betydning: Obama er en morder, punktum. Hvis man ønsker, at civilisationen skal overleve, må man lukke ned for Obama. Ikke på længere sigt; lige nu.«